

Megjelenik
mindenkedden.
A lap szellemi részét illető közlemények
székesvárosban (Kassai-utca, 16. sz.)
intézendők.
Bérmennel levéleket nem
fogadunk el.
Köziratokat nem adunk vissza.
Előfizetési feltételek:
Egész évre 6 frt
Fél évre 3 " "
Negyed évre 1 " 50 kr.
HIRDETÉSEK DÍJA:
öt hasábos petit sor 5 kr.
NYILTÉR:
három hasábos petit sor . 15 kr.

KASSA és VIDÉKE

POLITIKAI ÉS VEGYESTARTALMU HETILAP

A SZEPESI GAZDASÁGI EGYESÜLET KÖZLÖNYE.

Az előfizetési pénzek és hirdetési díjak,
általában a lap anyagi részét illető köz-
lemények a kiadó-hivatalhoz (Pannónia
könyvnyomda és kiadó-részvénytársaság,
intézendők.

Hirdetményeket elfogad:

Hausenstein és Vogler Budapesten,
Bécsben, Berlinben, Münchenben, maj-
nai Frankfurtban, Stuttgartban, Ham-
burgban és Bernben, Mosse Rudolf
Bécsben, Prágában, Münchenben, Ham-
burgban, Nürnbergben, majnai Frank-
furtban, Strassburgban, Berlinben, Zü-
richben, Boroszlóban és Nürnbergben
Lang L. nemzetközi hirdetési irodája
Budapesten. A délnémet hírd. iroda
Stuttgartban. A Jägerfeld könyvke-
reskedés Frankfurtban. Schlotte E.
Bremában, Fort Jenő Lipsében.

Halottak napjára.

„Memento mori!”

A halandók élete tárul föl előttem
semmisége egész nagyszerűségében. Meg-
népesül a sírok hazája . . . Halottak
napja van!

Kegyeletes szokása korunknak, hogy
azon napot, melyet az egyház minden ha-
lott közös emlékezetének szentelt, az
egyesek is, saját elhunyt kedveseik iránti
hű emlékezet nyilvánítása által, ünnepe-
lik meg . . .

Ezerek meg ezerek zárandokolnak
ma a sírokhöz. Ami virág és repkény-
lomb koszoruba köthető, kiviszik ma mind
az elhunyt kedvesek sírjára. Este pedig
a legegyszerűbb sírfánál is ott terjeszti
fényét egy-egy pislógó mécs; ott illatozik
egy-egy kis virág; itt szokásos ceremonia,
ott igazi érzés ad kifejezést mély fájdalom-
ának . . . A gazdagok fényes lámpái
ép úgy, mint a szegények egyszerű
gyertya-szálai és világító mécsai, mind-
annyi bizonyosságai annak, hogy a halál
hideg keze meg nem dermedti a szeretet-
nek és hálának meleg érzelmeit; mindannyi
bizonyosságai, hogy napjaink anyagelvű
nézetei nem diadalmaskodhatnak a hit és
reménység varázshatalmán, mely a siron
tul is láthatlan köteléssel fűz azokhoz,
kik nagyjaink, kik egy-egy követ hordtak
a nemzet nagy épületéhez . . . kik szeret-
teink voltak s akik nekünk úgy hiá-
nyoznak . . .

Némán, megtört szívvel állunk meg
a kedves hantnál, mely szerettünket zárja
magában . . . s mint gondolataink végső
pontja, tör ki egy sohaj: Memento mori!
Jöjjetek csak ki a temetőbe, a sírok
mezejére, hol a tomboló hullámok vala-
hára megtörnek!

Jöjjetek s köszöntsétek ez utolsó célt,
mely előtt hunyáskodva adja meg magát
a dölyf, s megszegyenülve hágy fel hiú
törekvéseivel az elbizottság!

Jöjjetek ide, ha magatokba akar-
tok szállni; nem háborít itt semmi, hisz
az elköltözöttek csendesen alusszák örök
álmaikat.

Itt, e biztos kikötő fölött néma csend
terjeszti ki fáradt szárnyait. — Elnémul
itt a rágalom és irigység rekedt szava. A
dölyf és fölfuvalkodottság visszatér itt
üres semmiségébe . . .

Gondolkozunk csak egy parányi sir-
hantnál is, mi, kik a természet urainak
tartjuk magunkat. — Megmondja itt a ha-
lál nekünk: „az ember, ki asszonytól szü-
letik, por és hamu!”

Nincs kivétel; édes mindnyájunkra
azon kérlelhetlen sors vár, mely — ellent-
mondást nem tűrve — ez utolsó állomásig
kerget bennünket, hol a kevély lilium
közömbösen tenyész a megvetett bogács-
fej mellett.

A halálban ér véget bármily nyug-
talan pályád, hol a nagyszerű gőzhajó,
a szerény halásznak lélek-vesztője mellett
nyugalomra talál.

S hogy félünk mégis attól, ami oly
gyorsan bekövetkezik! — Pedig azért

születünk, hogy meghaljunk; csak azért
állunk, hogy rövid időn elessünk.

Légy bár királyi sarjadék, vagy
nyomorult koldus; birj bár a félvilág
kincsével, mit törődik azzal a halál?

Takartad bár testedet rongyokba,
vagy gyémánt ékszerekkel díszített
magadat, ki tudja azt a sírok hazájában?

Egyaránt porladsz itt, mert az élet
tarka színei eltörülvék, levél és virág
összetörve hevernek egymás mellett . . .

A régi, százados sirhantok mellett,
új sírok emelkednek. — Jöjjetek, gyujt-
sunk egy mécsset, melynek lángját a sze-
retet melegítse át, a tisztelet s örök hála
világosítsa meg, s menjünk ki a nemzet
emlékezet kertjébe, hol annyi sirhant ta-
kar oly sok nagyot . . .

Ott alusszák álmaikat a mult század
nagy emberei mellett a mult tizedek sza-
badság hősei, nemzetünk büszkeségei . . .
Áldás emlékezetöknek!

S ma egy év óta mennyi új sirral
szaporodott a „feltámadás mezeje!”

Ez itt Horn Ede, — a nagy nemzet-
gazdász, kit a külföld is tisztelt — tete-
meinek por-hüvelye; — ez Bartal György,
a közélet egy nevezetes bajnokának, a
politikai ékesszólás egy jelesének nyugal-
mas hazája;

az Toldy Ferenc, irodalmunk koszo-
rus veteránja, a hazai irodalom-történet
megalapítója, az akadémia, egyetem és
az egész nemzet egyik volt élő-büszkeségé-
nek drága sírja. Ő a nemzeti fölélbredés
nagy korszakának első bajnoka, a Kazinczy
és Kisfaludyak, Vörösmarty és Bajza e
benső barátja — ide költözött. Benne
utolsó élő-bajnokát veszítettük el amaz
örök emlékezetre méltó írói körnek, mely
a nemzeti újjászületés nagy munkáját
megkezdte s kivitte . . . Oh nem hiába
vette körül az ő ravatalát olyan mély
gyász: egy nemzet legmélyebb gyásza!

Itt nyugszik Kemény Zsigmond, a
nagy publicista és regényíró; őt elveszt-
tük, de munkái mindig megmaradnak
az irodalom dicsőségére.

És ez itt! — Oh szomorú, bus gon-
dolat törj ki, leesett a mi fejünk koronája,
oda a mi szívünk büszkesége . . . Ez új
hant mindenünket, a nemzet bölcsét, az
elvesztett alkotmány visszahódítóját ta-
karja, ki e lázas, hiú, nagyravágyó sze-
rencsehajhász korban közöttünk élt, mint
„egy ember”; ki az egyszerűség fenségét
egész antik nagyságában képviselte; a
kit nem díszített sem rang, sem cím, sem
érdemjel; kinek a király sem adhatott
egyebet, mint arcképét és nagyrabecsü-
lését. — Ez a férfi képviselte mi köztünk
a tiszta igazi demokrata eszményképét, a-
kinek drága emlékét a „nagyságos de-
mokraták” nem restelik sárral dobálni.

Ez ember, kit a gondviselés bizonyára
jó kedvében adott nekünk — itt alussza
álmaikat . . .

De emléke egy nagy örökség, mely-
ben milliók osztoznak, részt kérve belőle
a külföld is. — Az ő halála nem halál,
hanem megdicsőülés; temetése, nem teme-
tés, hanem apotheosis volt; sirhantja, nem

sirhalom, de egy nemzet örök emlékezetű
büszke pyramisa.

Ez itt Tóth Ede egyszerű sírja. Egy-
szerre emelkedett ki a homályból, hogy
aztán az örök éjbe merüljön . . .

E fejfára br. Sina Simon neve van
felírva, a kimerithetlen jóságú, nemes
férfiúé! Az ő keze is ez évben merevült
meg, mely kéz mindig csak azért nyult ha-
zánk felé, hogy adjon, áldozzon minden jó
célra.

És ez itt gr. Mikó Imre, a nagy hazafi,
a kitünő tudós és író nyughelye.

És mennyi más! . . .

Szomorúan állunk meg, hogy kegye-
lettel adózzunk.

Az elvesztettek miatt nagyon élénk
még a fájdalom keblünkben, hisz alig hogy
felszáradtak könyveink! s csak szaggatva
birjuk kimondani: legyen áldás poraikon!
Memento mori!

Lekly Gyula.

— *Általános a remény,* hogy Angolország —
válaszul az orosz occupatióra — a britt hajóhadat
Stambulba fogja előretolni.

— *A londoni „Whitehall Rewieu”* hivatalosan
értesítettik, hogy a hírhedt orosz-német szövetségi
szerződés, melyet a „France” ismertetett, csak-
ugyan létrejött. E lap szerint valószinű, hogy
Sándor cárr lemond, de egyuttal pronuciamento
is lesz Konstantin Nikolajevics (a cárr fivére) javára,
kinek hívei rég intriguálnak a trónörökös ellen.

— *Az „Allg. Ztg.”* az oroszok ellen így ír:
„Nem tűrhjük, hogy „szent háború” kezdődjék,
mely a szlávok dicsőségére minket, feladatainkat,
a világ vívmányait gunyolja és ezrek életét ta-
possa. A kar, mely az ozmanlik ellen emelkedik,
csak azért gyűrűkzik, hogy reánk és a nyugatra
sujtsón. A kelet fenyegetve kél a fajharera, értsük
meg és készüljünk ellene. Ha erőnk nem elég,
egyesüljünk a népekkel, melyeknek szintén ellensége
a kelet.”

— *A törökök* f. hó 21-én több sikeres had-
mivelet után Kruzevaez elfoglalására indultak, hogy
megkerüljék Deligradot. A szerb sereg helyzete
szerfelett válságos.

— *A diplomáciai helyzet* jelenleg az, hogy
az orosz-török háboru kikérülhetetlennek látszik.

— *Romania* egészen Oroszország karjaiba
vetette magát. V. Károly fejedelemnek királylány
való kikiáltása, hír szerint, legközelebb végbe
megy. A görög kormány szintén Oroszország ren-
delkezésére bocsátotta magát.

— *Az orosz diplomácia* a „N. W. A.” szerint
már megtette azon indítványt, hogy a porta en-
gedje meg Bulgárország occupatióját addigra, míg
a hatalmak által követelt reformok nem foganato-
sittatnak. A porta hallani sem akar erről és így
az occupatio küszöbön van.

— *A Konstantinápolyban* legközelebb fölfé-
dezt összeesküvés Midhát pasa, Radif pasa had-
ügyminister, Jussuf pasa volt-pénzügyminister s
még néhány előkelő egyén megfojtására irányult.
Számos elfogatás történt.

— *A törökök* utóbbi diadalai folytán *Kragu-
jevác*, hol az ország fegyvertárai vannak és *Belg-
rad* ugyszólván nyitva állanak a török sereg előtt,
ha nem sikerül Csernajeffnek seregeit Csupriába,
illetőleg Kragujevácba vonni.

— *Csernajeff* és általában Oroszország ellen
egyre növekszik Szerbiában az elkéseregés.

— *Ignatieff* utján az orosz-kormány — mint
ujabban írják — nem hat-heti, hanem két-havi
fegyverszünetet ajánlott két-heti felmondással. Az
orosz nagykövet „egyuttal felhívta Törökországot,
ne törődjék a többi hatalmak tanácsaival; az Orosz-
országgal kötött egyezményt egész Európa jóvá-
hagyandja; Törökországnak tartós békét biztosít
és bizonyára sokkal kevesebb áldozatot igényel,
mint a háboru.

— Berlinből írják f. hó 24-éről a „P. N.”-nak, hogy még ma, az ausztria-magyar monarchia külügyi vezetője a kiváló, öntudatos, határozott célt követő s megbízható magyar államférfi, ki az európai események minden fordulatai közt is, legalább az alkotmányos nemzet akaratainak hű kifejezését képviseli.

— A „Journal de Debats” pedig így ír Magyarországról: „Soha kormány nem állott ily nehéz megpróbáltatás előtt; soha miniszterek nem láttak annyi veszélyt maguk körül, soha hazafiak nem láttak maguk előtt annyi akadályt. Akárhová forduljanak, akármely irányt választanak, azon veszélynek teszik ki magukat, hogy siettetik azon őt, vagy hat halálos betegség lefolyását, melyben hazájok szenved.”

A király névnapja. *)

Felolvasatott a kassai állami főreáltanoda 1876. okt. 4-én tartott ünnepélye alkalmával.

A nagyméltóságu vallás- és közoktatási m. kir. ministerium elrendelte, hogy az állami közép-tanodákban ő eszászári és királyi apostoli felsége névnapja kegyeletes módon ünnepeltessék meg, azon célból, hogy az ifjuság szívében a baha és trón iránti hűség, hódolat és lelkesedés szent lángra lobbanjon.

Nekem jutott a szerenese e tanodai ünnepélyek elcsúsztatására, s kötelességem ez alkalommal visszapillantani a történet letűnt századainak homályába, hogy feltaláljuk azon végzettszerű összeköttetés fonalát, mely hazánkat a Habsburg házhoz fűzi.

Már Habsburgi Rudolf gr., Németország királya, midőn 1278-ban Ottokár cseh király által megtámadtatott, szorongatott helyzetében IV. László magyar királytól kért segínyt, ki nem sokára 40 ezernyi sereg élén megjelent, Ottokárt tökéletesen megverte s Rudolf e szerenéses sikerre építé családjának egész Európát átható hatalmát.

Unokái a mohácsi vész után szent István koronáját is elnyerék s azóta folytonosan bírák, mit azzal hálált meg az ausztriai Habsburg-ház, hogy az 1660-ik évtizedben, I. Lipót idejében német birodalmi seregek élén lotharingi Károly és savojai Eugen által hazánkat a török rabigától megszabadította, míg a múlt század közepén Mária Terézia roskadozó trónját a magyarok hőskarjai védelmezték meg fél-Európa hadai ellenében.

Diesőn uralkodó királyunk, I. Ferenc József, unokája Ferenc eszászári- és királynak, legidősb fia Ferenc Károly főhercegnek. Született Bécsben, 1830. augusztus 18-án s mivel V. Ferdinánd király házassága gyermektelen volt, Ferenc József valószínű (presuntív) trónörökösnek tekintetett, nevelésére is kitűnő gond fordították, hogy kilátásba helye-

*) Fölolvasta lapunk egyik buzgó munkatársa Dr. Paulikóvics Lajos reáliskolai tanár. Szerk.

TÁRCA.

Egy ócska könyv lapjairól.

Midőn látta, hogy allok mint egy tuskó, elnevette magát és mondá:

— De nagy-„lurkó” maga. —

Ez már mégis csak több, mint amit egy önzertében megsértett ember elviselhet és hozzá attól, kit nem is földi, hanem égből leszállott lénynek tart.

Kezdtém apprehendálni.

Hanem miként a ködöt a napsugár: úgy oszlatta el komorságomat ragyogó két szeme s engesztelő hangja, midőn mondá:

— Laci! én magát megbántottam. Elégtétlenül lovagomnak választom. Ön fog nekem udvarolni.

Egyik bámulásból a másikba estem. Csak imént lurkónak nevezett s kevéssé rá lovagnak választott, s hozzá udvarolni engedett. Mit jelent ez!? Azt megértettem, hogy udvarolhatok. Hiszen nem is kellett nekem más! Régóta óhajtottam már én ezügyben instantiát benyújtani, de nem volt hozzá kellő mennyiségű bátorságom. Most itt az idő Laci! ragadd meg az alkalmat s udvarolj.

— Oh Amál! ha tudná mily jól esik szívemnek a kegyedtől jött biztatás; ha tudná. . .

— Mit?

— Hogy . . . hogy . . . hogyan szeretem kegyedet!

— Vajjon hogyan?

— Hogyan!? (Itt kizökkent gondolkodásom kereké s érzelmem világában tapogatódzván hasonlatot kerestem és leltem is s találékonyságom tudatában büszkén felelém:) mint a knödlit.

Ha ha ha! volt ömlengésemre a válasz, mi meglehetősen lehütötte s arcomba kergette minden véretem mintegy „corpus delicti” gyanánt, hogy megint bolondot mondhattam.

— Hát így tud maga udvarolni? mondá Amál.

— Ne beszéljünk udvarlásról, beszéljünk szerelméről; mely ha szabad folyást nem nyer, mint a dinamit szétrobbantja keblemet.

— Az Istenért Laci ne tréfáljon.

zett magas állását méltóan betölthesse. Az állam- és had-tudományokon, melyekből nyilvános és szigorú vizsgálatokat tett, a latin, német, francia, olasz, angol nyelvekből nyert oktatást, s mivel a magyar nemzet ez időben mindinkább nagyobb tekintélyt vívott ki magának a birodalomban, a magyar nyelvet is nagy szorgalommal tanulmányozá, úgy hogy e tekintetben a 30-as évtized majdnem összes magyar főurait felülmulta s a felső ausztriai házban az első vála, még V. Ferdinándot és József nádort is ide értve, ki zengő szép keleti nyelvünkön folyékonyan beszélt és fogalmazott.

Első nyilvános fellépése 1847-ik évben történt, midőn mint királyi helytartó, István főherceget, a halhatlan emlékü József nádor fiát, a pozsonyi országgyűlésen nádor-ispáni méltóságába iktatta. A 16 éves ifju fesztelen nyájassága, kedves rokonszenves lénye, tősgyökeres tiszta magyarsága annyira elbájolta az ország-rendeket, hogy Kossuth Lajos, a nemzet legünnepeltőbb és legnépszerűbb szónoka egész elragadtatással üdvözle pesti hírlapjában, mint a nemzet reményét, ki hivatva van hazánkat nagygyá teremteni.

De a magyar nemzet és jövő uralkodója közötti e szívélyes viszonyt széttepní törekedék az udvari armány. Volt Bécsben egy udvari osztrák-párt, egy szívós életű, ezer karu polyp mely 300 év óta fondorkodék nyílt és alattomos harcokkal, hogy a magyar nemzetiséget és alkotmányát eltiporja s a német eszászárság tartományába kebelezzze, de a jogaira féltékeny és nemzeti méltóságára büszke magyar mindannyiszor talpraállott, s fegyveres kezekkel boszulta meg szentélyének merész megtámadtatását, sőt II. József hatalmas újításai is megtörték a hazafiak szikla kebelén, míg a böles II. Lipót ismét visszaállította az alkotmányt. Azonban az 1815-ik évi bécsi congressus után egész Európában felülkerekedett a fejedelmi udvaroknál az önkényuralom utáni törekvés s hazánk ismét 40 évi szakadatlan szellemi harcot lón kénytelen megküzdeni az osztrák kormányval, fáradhatlan és dieső kitarítások útján mindig több jogokat esikarván ki. Hü pártfogója volt népünknek a feledhetetlen nádor József és a szelid, jóságos és kegyes V. Ferdinánd, ki az 1848-iki szabadelvű törvényeket is királyi aláírásával szentesítette.

De az udvari osztrák-párt, mint *kamarillának* is nevezetik, semmit sem tanult és semmit sem felejtett, nem bírta magát beletalálni az új helyzetbe, nem tudott azon eszmével kibékülni, hogy Magyarország, mint nagykoru, önmagát kormányozza s az ő mostoha gyámságát nélkülözze. Összeesküdött tehát és borzasztó tervet forralt, népeket uszított ellenünk, hadseregekkel tört határainkra és az egész birodalmat lángba, vérbe borítá. E zavarok-közben a nemes szívű Ferdinánd, ki iszonyodott a kiontott polgárvértől, lemondott koronáiról, testvére, Ferenc Károly jogait fiára

— Soha sem beszéltem komolyabban mint épen most s ha kegyed nem hallgat meg, rögtön meg fog győződni állításom igazságáról.

— Hiszen én egyebet sem teszek mint hallgatok. Tehát beszéljen.

— Amál! nem akarok; de ha akarnék, sem tudok sokat beszélni: . . . jöjjön el velem.

— Hova?

— Én magam sem tudom, hanem az nem tesz semmit. Elmegyünk egy erdőkoszoruzta vadregényes faluskába s ott fogunk lakni.

— Tehát szöktetni akar!?

— Igen.

— No lám, mondja most valaki, hogy Rátki Laci nem lovag. Lovag biz ő még pedig a javából.

Erre az ablakhoz ment s márvány homlokát szép kacsojára hajtván gondolkozni látszott. Rövid idő után felém fordult — s finom mosolylyal — melyben az én szemem mennyet látott — mondá: jól van; beleegyezem.

— Mikor szökönk? kérdém reszkető szívvel, még mindig tisztos tavolból.

— Az az ön dolga. Én beleegyeztem: határozzon.

— Jó, tehát holnapután éjjel.

— De a módozatokat talán csak tudatja velem, nehogy — ismeretlen lévén azokkal, — valami akadályt gördítsék utjába?

— Mindenesetre. Hallja mi a tervem. Holnapután éjjel 2 órakor a folyó felőli ablakhoz létrát támasztok; kegyed az ablak mellett vár reám s ha feljöttem, kilép és az én fölgyázásom mellett veszély nélkül ér a szárazra. 3 és fél órakor indul a gyors koesi, arra ülünk és úgy sietünk célunk felé.

— Tehát el van határozva, holnapután két órakor!

— Igen.

Nem találtam helyemet. A győzelem minden várakozásomat fölülmulta. Távoznom kellett, hogy fris léget szívhasssak. Keblemre a kivitel fölötti tervezettség nyomasztólág hatott.

Eszembe jutott, hogy abból az izéből, amit a világ pénznek nevez, bizony nekem kevés van; de ez korántsem kedvetlenített, vagy legalább föl-

ruházta át és a fiatal erőteljes nagyreményű Ferenc József őseinek eszászári és királyi trónjára lépett. (Folyt. köv.)

Az állatvédelem érdekében.

Dr. Freytag-, berlini tanártól érdekes közlemény jelent meg a napokban az állatkinzás megakadályozása s az állatvédelem érdekében, melyet főbb vonásaiban olvasóinkkal is megismertetni időszerűnek tartunk.

Mielőtt azonban ezt tennők, nem tartjuk feleslegesnek szöszertint ide igtatni, mit a tudós tanár említett közleményének bevezetésében mond, mint korunk szellemére felette jellemzőt, egyuttal pedig fényes bizonyítékául annak, hogy a mi szellemi s anyagi nyomorunk forrása is nem épen s kizárólagosan specialis állami s társadalmi viszonyainkban rejlik, hanem távolabban, magában korunk áramlatában keresendő, amely más miveltebb nemzetekkel közösen sodort el s ha talán nálunk pusztítóbb nyomokat hagyott is, mindazáltal másutt is nem kevésbé a bajok végokát képezi.

Bevezetésében im ezeket mondja a tudós szerző:

„Egyike korunk legsajátságosabb, látszólag azonban hova-tovább mélyebb gyökeret verő előítéleteinek, hogy az újabb s legújabb aerában az erkölcsi érzet állítólag mindinkább erősbül s fokozódik; különösen pedig Németország feltámadásával állt volna be új megaranyozásban Hesiod és Ovid „aurea aetas”-a. Azonban a tulbuzgó honfi-önteltség magasztaló ékesszóiásával szomorú ellentétet képez a valóság. Nincs itt helye a gyorsan növekedő elszegényedés, az anyagi meggazdagodás s érzéki élvezek vad hajhászása s a vallás és eszményi világnézet üldözése felett sok szót vesztegetni; mert hiszen az elsőt tagadhatni, az utóbbit illetőleg pedig lesznek sokan, akik azt helyeselni fogják. De senki, ki az elvi pártszemponttól eltekint s figyelmét onnan sem fordítja el, hol a meztelen valóság szomorú képet tár eléje, senki, mondom, sem fog a tapasztalattól menekülhetni, mely szerint a nép alsóbb rétegeinek elvadulása ijesztő mértékben nő.”

A néposztály elkoresosodása, amely nálunk természetesen még sokkal nagyobb

vett szándékomtól nem tántorított el; hisz százszor is hallottam: hogy a boldogsághoz nem kell pénz. —

Másnap a szokott időben meglátogattam Amált. Ő vig volt, e körülmény csak edzé elhatározásomat, azt hívén, hogy ő is szívesen áldoz föl mindent, hogy körömben élhessen.

Végre elérkezett a boldog új előestéje. Hogy minden gyanut elhárítsak, látszólagos nyugalommal hajtam fejemet Morpheus karjába. Aludni azonban nem akartam s nem is tudtam. Annaira foglaloztattak a bekövetkezendők.

Éjtél után fölkeltem. A menekülés segéd eszközeit: kötelet, létrát, egy szál deszkát még nappal biztos helyre tettem. Magamhoz vettem a kapu kulcsot s mint tolvaj — minden neszre megrezenve — lassan fölszedve a készletet, indultam Amál lakása felé. Az öreg óra két negyedét ütött kettőre s én tartván attól, hogy Amál talán már várakozik is, gyorsitám lépéseimet ám-bár a létra majd elől majd hátul ütődven a földhöz, mintegy figyelmeztetni látszott: lassabban menjünk, vagy ha sietni akarsz hagyj itt engem; de tudod-e, hogy nálam nélkül ugy sem boldogulsz.

Én hajtván az okos tanácsra ugy mentem, mint ment volna bárki más az én helyzetemben.

A kis folyó partjára érve, fölpillantottam, nem látom-e sovárova Amált. Nem vettem észre semmit.

Hogy el ne kesse, azonnal hozzá láttam a munkához. A kötelet a létra egyik felső fogához kötöttem, hogy ha a partról a ház oldalához lököm, lassított eresztés folytán, zörgést ne okozzon.

A létra már a falhoz támasztva állott közel az ablakhoz. A deszka egyik végét annak alsó fokára, másikat a partra helyezém, hogy dürrül szolgáljon boldogságomhoz.

Kettőt ütött az óra s én lassan közeliték az ég felé. Már az ablaknál voltam, kandikáltam is be a szuroksötétségbe, de nem láttam semmit.

Megunván a várakozást s félvén, hogy valaki itt kap s a menny helyett a kőterbe kerülök, lassan megzörgöttem az ablakot.

mértékben észlelhető, mint Németországban, nyilatkozik a mind tágasabb körben jelentkező állatkínzásban is. A földmivelő osztályná, melyet a korszellem dögleletes levegője még kevésbé mérgezett meg, a házi állatokkal való embertelen bánásmód is gyéribben fordul elő: az állaterő kiméletes felhasználása a vidéken még általánosnak mondható. A pór sehol sem érzélgős s ritkán lágyszívű: házi állatai, mondhatni, szívéhez vannak növe, melyekkel munkát s lakást megoszt.

Másképp van ez a városokban. Itt már hosszabb idő óta harcot vív mindenki mindenki ellen, a létért való küzdelem minden nemesebb érzelmet kiölt s a szellemileg s testileg gyöngébbeknek kiméletes kizsákmányolása életszabályáá lón. Hogy részeseülne tehát az állat abban, amit felebarát felebarátjától megtagad?

Ehhez járul, hogy a földmivelés s általában a vidéki birtokosok legnagyobb részét saját felügyeletök alatt használtatják fel barmaikat s a tulajdonos bizonyára kiméletesebben bánik el azokkal, mint az idegen. Ellenben a városokban csak igen kevés igavonó állat részesül azon szerencsében, hogy a tulajdonos által, vagy annak ellenörködése mellett használtatják fel, minek folytán a legtöbbben erejükön felül használtatnak ki s teljesen elcsigáztatnak. Hogy pedig az állatkínzás mily kártékony befolyást gyakorol a közérkölesiségre, azt hisszük, felesleges különösen hangsúlyozni. Innen van, hogy maga a törvényhozás is kihágásnak bélyegzi azt s büntetéssel sújtja. Az állam mindazáltal csak igen keveset segíthet e visszaélésen, amennyiben árunk tekintvén az állatot, kinzóira is csak jelentéktelen büntetést szab

Nagyobb szolgálatot tehet érzében a helyi rendőrség, ha szigorú köteletségévé tétetik, az állatvédelem ügyét hathatós pártfogásába venni s a kihágók ellen érelyesen eljárni; nemkülönben az egyházi hatóságok, ha elrendelnék, hogy az oktan állatok érdekében is legalább egyszer évenként szónoklat tartassék. Mint felette jellemzőt említjük meg, hogy a berlini egyházi tanács az állatvédelmi egylet ez értelemben tett megkeresését elutasítólag döntötte vala el.

(Vége köv.)

Levelezések.

Lelesz, 1876. évi okt. 27.

Ha valamely város, vagy falu lakosai, mi zemplénmegyei lelesziek bizonyára elmondhatjuk az 1876. évi lefolyt életünkre nézve a koszorú költőnek eme szavait:

„Igy volt mindig a világi élet,
Egyszer fazott s másszor lánggal égett.”

Folyó évi október 26-án fájdalom! ismét lánggal égtünk. Reggel viradóra kétnegyed négy felé a vészharang kongása s tüzvészkiáltások riasztottak fel álmainkból, s az utolsó tüzvész után nem-rég felépült házakat ismét nagyban fenyegette a veszély. Az ugynevezett tábor-utcán ütött ki a tüzvész, mely viradatig, szerencsére meglehetősen szélcsend mellett, hét házat tett a lángok martalékává.

Mint alkalmunk volt értesülni, a hét házat, egyet kivéve, két-két elosztott családtagok laknak: és így tizenhárom család fosztatott meg, most, a tél-küszöbén, lakházaiktól. E mellett a lángok martaléka lett minden a lakosok által már betakarított gabna- és takarmány-nem. Sőt egyhelt a rohamosan terjedő tüzvész tönkretette a családnak minden butorát és ágyi ruháit is. A legnagyobb szerencsétlenség a szerencsétlen károsultakra nézve az, hogy a hét ház közül csak egy, annak is csak egy birtokosra eső felerésze vala biztosítva a tűz ellen, míg a többiek felépítése mind a károsultakat terheli.

Nem tartjuk feleslegesnek itt óhajtásunkat felemlíteni, mit már a május 23-ki tüzvész alkalmával is megpendítettünk, mi azonban eddigelő csak jámbor óhajtás maradt, hogy: vajha ezen, nem épen szegény telkes gazdákból álló mezővárosi község részt adakozás, részt közös részvétél mellett, iparkodnék magának legalább egy tüzfecskendőt szerezni.

Bizony nagyon jó lett volna, ha a máj. 3-ki tüzvész által a lakosság feleszmélvén,

az annyira szükséges tüzfecskendőt megszerzi vala, melynek használatát ez utolsó tüzvész alkalmával annál - inkább lehetett volna igénybe venni, mert a prépostsági tüzfecskendő cséplés végett a vidéken van. Valóban szánakozásra méltó tüzoltó-eszközök azok, melyeket ezalkalommal is az oltásnál alkalmazni láttunk; vas-villa, kapa, ásó stb., melyeknél, azt hisszük, hogy az általunk már előbb ajánlott gajmós csáklyák mindenesetre jobb szolgálatot lettek volna teendők, melyeket az ország egyéb megyéiben használni láttunk, mint az említett gyarló eszközök, melyeket leginkább csak földszint lehet alkalmazni. Nem ártana a megyei hatóságnak a maga érdekét kelleleg felfogni nem-tudó népre hatást gyakorolni, hogy az a felmerülő szükség esetére kelle eszközökkel látván el magát, azok bármikor is rendelkezésére álljanak.

Szüretünket még most sem fejeztük be. Mert nem is volt szüretünk, hanem csak böngészetünk. Sokan érdemesnek sem tartották a szoros értelemben vett szüretre a szőlőkertbe kimenni, annál-kevésbé arra költekezni.

A gabnatermények is, részt a májusi fagy, részt a sokáig tartó szárazság miatt lelohasztották tavaszkor táplált vérme nyeinket. Egyáltalában nem lehet most azt mondani, amit hajdan ósapáink mondanak földterületünkről: „Bodrogköz — boldog-köz”!

Egyébiránt ha valaha, most, az annyi elemi csapások és politikai hullámzások vészárjai által fenyegetett földterületünkre úgy mint az egész szegény hazára vonatkozólag felsőhajthatunk a költővel:

„Isten, áldd meg a magyart
Jó kedvvel, bőséggel,
Nyujts feléje védő kart,
Ha küzd ellenséggel;
Balsers akit régen tép,
Hozz rá vig esztendő:
Megbűnhődte már e nép
A multat és jövendőt.”

Vegyesek.

— *Főtisztelendő Kaczinovszky Viktor ur, a premontrei rend jászvári prépostja, ő méltósága e napokban több időt töltött városunk falai között. Különös figyelmére méltatta a rend gondjaira bízott főgymnasiumot úgy, hogy minden osztályt és esaknem minden tanárt külön-külön magas látogatásával tisztelt meg; behatóan kérdezősködött a fegyelem, a rend, a szorgalom s az előmenetel iránt, mindenféle buzdítva és lelkesítve az ifjuságot a haza-szeretet, az uralkodó ház és a kormány iránti tisztelt és ragaszkodás és a vallás és egyház iránti gyermeki hűség magasztos és boldogító érzeteinek megőrzésére és ápolására. Jellemző, hogy azon osztály ifjai, amelyet utóljára látogatott meg, már csaknem erősen hívének, hogy szerencsétlenni nem fogja, aggodva kérdezősködtek, hogy hát őket a kitünő főpap ő méltósága talán mellőzni akarja?! Engedje a Mindenható, hogy ő méltósága e szép és fontos teendőt még hosszú évek során át saját teljes megelégedésére foganatosíthassa.*

— *A kassai postáigazgatóság közhírre-tétele szerint a Zemplénmegyében fekvő vásárhelyi postahivatal f. é. nov. 1-étől ugyanazon megye Bánócz helységébe helyeztetik át.*

— *A kassai m. kir. gazdasági tanintézetnél megüresedett intézői állomásra, melylyel 800 frt évi fizetés és szabad lakás élvezete van egybekötve, a földmivelés-, ipar- és kereskedelemügyi ministerium részéről pályázat van hirdetve. A folyamodványok legkésőbb nov. 10-éig a nevezett ministeriumhoz intézve nyujtandók be a gazd. tanintézet igazgatóságánál.*

— *A kassai kir. jog- és államtudományi kar hallgatóit segélyező-egylet ezévi tisztviselői kara s választmánya f. hó 8-án tartott tisztújító közgyűlésén következőleg alakult meg: Elnök: Csöke József, alelnök: Gedeon Aladár, titkár: Szinyey József, pénztárnok: Brabetz Sándor, ellenőr: Pollák Gyula, jegyző: gr. Sztáray István. Választmányi tagok: Gedeon Jenő, Lebozky Lajos, Mattyasovszky Kálmán, Roskoványi Miklós (póttag), Bellon Sándor, Fábian Gyula, Löderer Béla, Szilágy Aladár (póttag), Liszy Viktor, Pajkossy János, Zombory Géza, Papp Arthur (póttag), Horváth Elemér, Romhányi László, Tvirszty Vendel.*

— *Felkérletnek a t. e. ügyvéd-urak és szülők, hogy kik segédek, illetőleg házi tanítókat vagy nevelőket fölfohadni óhajtanak, evégett a jogászsegélyező-egylet titkári hivatalánál (az académiái épület II-ik emeletén) tudakozódni sziveskedjenek. Kassán, 1876. oct. 27-én. Szinyey József, s. e. titkár.*

— *A kassai ügyvédi kamara Steinez Károly ügyvédet, ki lakhelyéről, Király-Helmeczről, nyomtalanul eltűnében, a kamara által kitűzött felév alatt sem jelentkezett, a kamara ügyvédi-lajstromából kitoröltette.*

— *A kassai ügyvédi kamara Török Györgyöt, s.-a.-ujhelyi lakos ügyvédet lemondás, Várjon Gá-*

bort, Kassán lakott ügyvédet pedig elhalálozás folytán, a kamara ügyvédi-lajstromából kitoröltette s az utóbbi hagyatéka részére gondnokul *Fülöp Károlyt*, kassai lakos ügyvédet nevezte ki.

— *A sajtó egyik legszebb hivatása a történelmi nevezetességekre már előzetesen is föl hívni a közfigyelmet és buzdítani a közönséget a támogatásra, a pártolásra ott, ahol ily előzetes figyelmeztetés nélkül a közérzület, a közlekedés kelle módon nem bizonyíthatná részvétét, becsülését és ragaszkodását. Ily szép feladatnak felelünk meg ezuttal, midőn tudatjuk, hogy szintársulatunk kiváló drámai művésznőjének, a közszeretettel már eddig is kiérdemelt *Hunyady Margit* urhölgynek jutalomjátéka november hó 2-ára van kitűzve. Előadásul e napra Sardou Viktor kitűnőnek ismert darabja, „Az új cég” című valódi belbecsesel bíró színmű van kitűzve, mely mű korszerűségénél és nemes irányánál fogva mindenesetre megnyerendi a közönség tetszését, amely közönség — hisszük — tömeges megjelenése által sietni is fog kimutatni, hogy épen úgy megbízik a t. művésznő műzisében, mint amint kétségtelen méltánlylattal viseltetik törekvése iránt, melylyel minden szerepében a tökély felé való iparkodása utján bizonyítja mind a magyar művészet, mind a közönség iránti nagybecsülését.*

† *Matavovszky szül. Teöke Agnes* urnő f. é. október hó 24-én, élte 52-ik s boldog házassága 26-ik évében sebláz következtében Budapesten elhunyt. A boldogultnak hült tetemei f. é. novemb. hó 4-én fognak Szepesmegyében Csötörtökhelyen a családi sírboltba örök nyugalomra tétetni. Az engesztelő szent miseáldozat november 5-én fog ugyanott a Mindenhatónak bemutatni. Béke hamvaira!

— *Nyílt válasz a kecskeméti iparegyesület mult hó 17-iki nyílt levelére. Mult hó közepén kelt és hozzánk intézett ama nyílt levelük folytán, melyben ez az év augusztus és szeptember hónapjaiban Szegeden tartott országos ipar-, termény- és állatkiállításnak „első országos tárlat” elnevezése ellen felszólalnak, indítatva érzi magát alolirtársulat, mint a kiállítás kezdeményezője és a válszra fölhiit fél a t. kecskeméti iparegyesületnek teljes tisztelettel tudomására hozni, hogy a kiállítást intéző bizottságok ama kifogásolt címet soha sem használták s ha az a kiállítás hivatalos közlönyében, vagy a fővárosi és vidéki lapokban használtatott, ez ellen nem tehetett óvást, mivel a sajtó ezen kiállításunkat, mely mint ipar-, termény- és állat-, tehát közkiállítás hazánkban csakugyan első volt, valószínűleg nagyjelentőségénél fogva nevezte az önk által kifogásolt jelzővel „első” orsz. közkiállításnak. Egyébként a t. iparegyesület meggyőződhetett, hogy ép a kiállítás alatt is teljes méltánlylattal emlékeztünk meg az 1872-ik évi kecskeméti, a mostaninál bár kisebb, de eredményében szintén nagyfontosságú és horderejű orsz. iparkiállításról és ez alkalommal is szívesen hódolunk az azt rendező férfiak törhetetlen buzgalmának és ügyszeretetének teljes elismerésünkel. Ezzel maradtunk Szegeden, 1876. október 19-én. A szegedi ipartársulatnak f. hó 19-én tartott vál. gyűléséből: Rainer Ferenc, elnök. Kalmár István, jegyző. Gelléri Mór, tiszt. jegyző.*

— *A kassai m. színház műsora: f. hó 31. „A londoni halottrabló” színmű. November 1. „Vén bakancsos” népszínmű. 2-án. „Uj cég” Hunyady Margit jutalmul. 3-án. „Choufleuri” „A másik” operette. 4-én. „Párisi borbély” színmű. 5-én. „Két árva” színmű.*

— *Kaptuk közlés végett a következő sorokat: Figyelmeztetésül. Az orsz. Nőiparegyelet választmánya értsíti az egylet tisztelt tagjait és a t. e. közönséget, hogy az egylet által alapított ipartanodában (Nagykereszt-utca 2. sz.) külön munkaterem nyílt. 1. a ruhaszabás- és varrás-tanításra, hol egyszermind mindenféle felső-ruhák, felöltők, téli öltönyök, gyermekruhák a legegyszerűbbtől a legdiszesebbig 2 frttól 3—4—5 frtig terjedő árért, azonkívül használt ruhák a legdivatosabbra átalakíttatnak. 2. A tanodának egy másik termében a legszébb és legfinomabb művirágok készíttetnek, melyek részint eszerébben mint szobaekítések, részint darabonként mint kalap- vagy ruhadísz, azonkívül díszes koszoruba fűzve, templomba vagy siremlékre ékítésül jutányos áron kaphatók. 3. Kézvel varrott keztük, finom bőrből, megrendelésre 1 frtjával kaphatók. Midőn az egylet mindezekre a közönség figyelmét felhívja, és midőn a ruhaszabás taníttatását varróteremmel kötötte egybe, jótékony céljainak előmozdítását vélte általa eszközölni, miután a fenn elsorolt iparmunkák több szorgalmas munkásnót foglalkoztatnak. Számolunk a nagy közönség érdeklődésére, mely már a tanodával egybekötött fehérvarrótermet is oly elismerő pártolásban részesíti jó és olesó munkájért. Az ipartanoda, melyben számos tanuló foglalkozik különböző iparmunka tanulásával, különösen fehér- és ruhavarrással, Nagykereszt-utca 2. sz. a földszint (Kölberféle-ház) nyílt meg. Felhívjuk rá azok figyelmét, kik a hazai ipart pártolják és a törekvő szorgalomnak segédekzet nyujtani óhajtanak. Budapest, 1876. szeptemberhó. Az orsz. nőiparegyelet választmánya nevében az elnökség.*

— *Az ember szinte csudálkozik, mi mindenhez nem nyúl az „A.-k.-Közl.”, ha fontoskodási viszketege úgy hozza magával Mindenáron bizonyítani akarja, mily jó indulattal viseltek irántunk. Pedig mi ezt minden újbizonyíték nélkül is hisszük és tudjuk! Legutolsó számában „szerény kérdést” intéz lapunk szerkesztőjéhez, mint jogtanárhoz s az ifjuság érdekei iránti aggodalmas affectatiójában kérdezteti egy *anonymus* volt joghallgató által, vajjon kinek legyen az ifjuság: lapunk szerkesztőjének mint ilyennek-e, avagy mint jogtanárnak-e, avagy egyiknek sem? Az „A.-k.-Közl.” szerint, vagy igaznak kell lennie, vagy nem a „szerény kérdés”-ben ránkent ráfogásnak. Ha igaz: az a joghallgató miért rejtőzik szegényében a névtelenség köpenye alá? Ha nem igaz, hogyan tudta ugyanő magát rászáni arra, hogy nyilvánosság elé hozzon elferdített, igaztalan dolgokat?!*

— *A lapunknak beküldött „A magyar irodalom-történet dióhéjban” című művecskét, valamint a „A magyar korona országainak helységnevtára” című mű előrajzát s a Rosenberg-testvérek ódonmunkák tárának 6. számú jegyzékét lapunk jövő számában ismertetendjük.*

Színi szemle.

Vasárnap: „Az ördög párnája.” jó irányú színmű, de az egyforma jellemek s jelenetek gyakori ismétlődése unalmassá teszik a mese menetét; csak az összevágó játék élénkít meg azt némileg. Különösen sok tapsot arattak Roth Etel, Abonyiné és Berényi. A többiek is igyekezettel működtek közre.

Hétfő: „Völgy lilioma”, a hét legszebb darabja, az előadás is elég sikerülnek mondható. Hunyady Margit ismét szépen játszott; az ily szenvedő alakok ábrázolására kiváló hivatással bír. Némely mozzanatai, jelesen imája a esőjelenetben mély részvétre ébresztettek. Abonyi helyesen fogta fel Felix jellemét, de a kivitelben több bensőség kívántatik. Takács kezdetben nem tudta magát azonnal a jelleme és a helyzet által megkivántatott kedélyhangulatba ringatni, később azonban értelemmel személyesíté Mortsauf grófot. E szerepben nehéz megküzdenie egyik elődjével (Ujházi), kinek ez bravour-szerepe volt. Kitűnő volt: Lászné és Gerő Lina.

Kedd: „Tiszteletes ur keservei”, a német „Der liebe Onkel”, jeles vígjáték, mely mindig hatást csinál, ha mindjárt az előadás csak közepes sikerűnek mondható. A nők ismét jobban tetszettek, mint a férfiak: Hunyady Margit és Gerő Linának bőségesen kijutott a tapsból. A férfiszereplők közt Takács tűnt ki. Gabányi és Szigligeti óvakodjanak a tulzástól; ha több mérsékletet tanusítanak, igen sikerült alakokat adnak vala. Helyökön voltak: Aranyossy, Abonyi, Karácsonyiné. Szerda: „A plébános szakácsnéja.” Ily darabra kevés volt a közönség.

Csütörtök: „A szegény legény és a debreceni leánykerék.” Irta Abonyi Gyula, társulatunk tagja. Abonyiné Ellának, a közönség egyik kedvencének jutalomjátéka levén, a ház meglehetősen megtelt. Nagyobb pártolást óhajtottunk volna, mert Abonyiné valóban nagyobb érdemel. A darab némi módosítással élvezhető volna. Először is címe nem helyes, továbbá az aránylag csekély mese nagyon

el van nyújtva, mi a jó jeleneteket is megrontja s unalmassá teszi. Az összevonást a darab érdekében ajánljuk a szerzőnek s akkor az egy-két sikerülten-rajzolt alak, több érdekes jelenet s a számos kedves népdal megteszik a hatást. Az előadás említett okból meglehetősen unalmas volt. Abonyiné és Berényi dalai, Gabányi cigánya és Lászné tótja — mindketten igazán eredeti alak — tartották jó hangulatban a közönséget. A jutalmazandó igen rokonszenvesen fogadtattott s sokszor hivatott.

Pénteken „Tartuffe mintaképe” Gutzkow hírneves vígjátéka. Takács ismét fényesen bizonyította be alakító képességét: Lamoignon-elnöke sokkal plasztikaibb alak volt, mint Mortsauf-grófja. Mellette a két női alak: Hunyady Margit és Gerő Lina tűntek ki. A többi szerepjátszók közül még csak Deréktyt említjük meg, ki igen szorgalmas s igyekvő tagnak bizonyul.

Szombat, „Egy királynő szerelme.” kitűnő darab, jól sikerült előadás, mivel a három főszerep a legjobb kezekben volt. Különösen Lásznénak nyílt bőséges alkalom minden tehetségét kifejteni; a cimszerepben valódi drámai erőt fejtett ki s minden felvonás után, sőt nyílt jelenetekben is hivatott. Méltó díszeteket érdemel mellette Hunyady Margit, Abonyi több jelenetben kétséget támasztott jelleme iránt, de általában értelemmel s szenvedélyvel játszott.

Tulajdonos és felelős szerkesztő: Dr. Klekner Alajos.

Főmunkatárs: Dr. Szemák István.

H I R D E T É S E K.

87. szám. végr.

231 —1

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó a plg. tk. rdt. 403. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szépi kir. bíróság 2238. sz. végzése által Havas Dező alperes ellen, Veiszmann Jakab s több felperesek részére különféle követelések végett elrendelt biztosítási és kielégítési végrehajtás folytan bíróság lefoglalt, s 3521 frt 90 kr-ra becsült 3 drb vastengelyű festett ígás szekér, 1300 kereszt után árpa-, buza- és rozs-szalma, 6 darab Lubics-féle vas-eke épületi fák buza s gabnatermény s egyéb gazdasági eszközökből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladandók, minek a helyszínén, vagyis P.-Radványban alperes helyiségében leendő eszközölésére határidőül 1876-ik évi novemb. hó 6-ik s következő napjának déli-éltől 10 órája kitűztetett, melyhez a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel meghívattak: hogy az érdeklött ingóságok emez árverésen, a polg. tk. rdt. 406. §-a szerint, szükség esetében a becsáron alul is eladattni fognak.

Kelt Szepsiben, 1876. évi október 20-án.

Jászay Antal,
kir. bírósági végrehajtó.

2998. sz. eln. 1876.

224 3—3

Árverési hirdetmény.

A kassai kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik: miszerint a kassai 2112. sz. telekjegyzőkönyvben felében vagyonbuktott Czitó József, másik felében neje, szül. Hudák Maria nevére jegyzett s összesen 11201 frtra becsült 586. h. r. számú háznak bírói árverése a esodválasztmány határozata, illetőleg a tulajdonos-társ kérelme folytán elrendeltetvén, annak ezen kir. törvényszék telekkönyvi hivatalában leendő foganatosítására első határidőül folyó 1876. évi december hó 23-ik napjának déli-éltől 10 órája, s esetleg 1877. évi január hó 23-ik napjának szintén d. e. 10 órája tűzetik ki.

Az árverési feltételek következőleg állapítottak meg:

1-ör. Kikiáltási árként a fennebb kített becsérték fog szolgálni, melynek 10%-tőlja bánatpénz gyanánt lesz a bírói kiküldött kezeihez az árverés megkezdése előtt leteendő.

2-ör. A vevő köteles lesz a vételárát annak a leütéstől számítandó 6% kamatával együtt 3 egyenlő részletben és pedig az első részletet a bánatpénz betudásával a leütéskor azonnal, a 2-ik részletet a leütés utáni 1 hó, a harmadik részletet a leütés utáni 3 hó alatt ezen kir. törvényszék telekkönyvi hatóságánál befizetni.

3-ör. A vevő a vett javak tetteles birtokába s haszonvételének élvezésébe a leütés után azonnal lép, a telekkönyvi tulajdonjog bekebelezése azonban csak az árverési feltételek teljesítése után fog megtörténni.

4-ör. A további feltételekre nézve a polg. tk. rend. 423., 437., 438., 441., 456., 458. és 459. §§-ainak intézkedései szolgálnak zsinórmértékül.

Együttal felhivatnak a Kassa-város területén kívül lakó hitelezők, miszerint a kielégítési sorrend megállapításánál és a vételár felosztásánál leendő képviseltetésük végett Kassán lakó megbízottat rendeljenek, s annak nevét s lakását annál bizonyosabban jelentsék be, minthogy különben a részükre s költségükre ügygondnokul ezennel hivatalból kinevezett Kruzsljak József helybeli ügyvéd által fognak képviseltetni.

Ugyiszintén felhivatnak mindazok, kik az árverés alá bocsátandó birtokra nézve tulajdoni, vagy más igényeket, avagy elsőbbségi jogokat vélnék érvényesíthetni, miszerint igénykereseteiket jelen hirdetménynek a hivatalos lapban való utolsó megjelenésétől számítandó 15 nap alatt — habár külön értesítést nem vettek volna is, — ezen kir. törvényszék telekkönyvi hatóságához nyújtsák be, különben azok a árverés folyamát nem gátolván, igénylők egyedül a vételár fölsőlegére fognak utasíttatni.

Kelt Kassán, a kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságán 1876. évi ápril hó 25-ik napján tartott üléséből.

Teleky Péter,
kir. tszéki elnök.

Kálmán Lajos,
kir. tszéki jegyző.

585. sz. végr.

223 3—3

Árverési hirdetmény.

A kassai kir. telekkönyvi törvényszéknek 1876. évi 9180. tk. 875. sz. a. végzése folytán alólított kir. törvényszéki végrehajtó által közhírré tétetik, miszerint a kassai takarékpénztár felperes részére **Holenia Gyula** mint kiskoru Holenia Maria gondnoka eperjesi lakos alperes ellen a kassai 1010-ik számú telekjegyzőkönyvben foglalt ingatlan vagyon 1876. évi október hó 9-ik napjára kitűzött első árverési határnapon el nem adat hatván, **második** árverési határnapul 1876. évi november hó 9-ik napjának d. e. 10. órája a kir. törvényszék telekkönyvi irodájába azon megjegyzéssel tűzetik ki, hogy a birtok ezen határnapon a kikiáltási áron alól is, a legtöbbet ígérőnek el fog adattni. Kassán 1876. október hó 9-én.

Taky Konrád,
kir. törvényszéki végrehajtó.

7575. sz. 1876. tk.

227 3—3

Árverési hirdetmény.

A kassai takarékpénztárnak Béres Andrásné szül. Németh Maria elleni 405 frt. 420 frt. 500 frt. és jár. iránti végrehajtási ügyében a f. 1876. évi júni 26-án tartott második árverés megsemmisítettvén, a kassai 319. sz. tkben foglalt birtokból Béres Andrásné szül. Németh Mariát illető s 12348 frt. becsült $\frac{1}{3}$ rész illetőség f. 1876. évi Dec. hó 2-ik napjának d. e. 10-órákor ezen kir. tszék telekkönyvi hivatalában árverés alá fog bocsátattni, és a becsáron alul is adattni.

Az árverési feltételek következőleg állapítottak meg:

1-ör Kikiáltási árként a fennebb

kített becsérték fog szolgálni, melynek 10%-tőlja bánatpénz gyanánt lesz a bírósági kiküldött kezeihez az árverés megkezdése előtt leteendő.

2-ör. A vevő köteles lesz a vételárát annak a leütéstől számítandó 6% kamatával együtt 3 egyenlő részletben, és pedig az első részletet a leütés utáni két hó, a 2-ikat 4 hó, 3-ikat 6 hó alatt ezen kir. tszék telekkönyvi hatóságánál befizetni a letett bánatpénz az utolsó részletbe számítottatván be.

3-ör. A vevő a vett javak tetteles birtokába s haszonvételének élvezésébe a leütés után azonnal lép, a telekkönyvi tulajdonjog bekebelezése azonban csak az árverési feltételek teljesítése után fog megtörténni.

4-ör. A további feltételekre a polg. tk. rdt. 423., 437., 438., 441., 456., 458. és 459. §§-ainak intézkedései szolgálnak zsinórmértékül.

Kir. tszék mint tkhatóság. Kassán 1876. sept. 16-án.

Barkóczy M.,
kir. tszéki elnök.

Kálmán Lajos,
jegyző.

7574. sz. t. k. 1876.

225 3—3

Árverési hirdetmény.

A kassai kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint a buzafalvai 78-ik sz. telekjegyzőkönyvben Hurka János és András nevére jegyzett s összesen 150 frtra becsült zsellérbáznak eszközöklendő bírói árverése Dióssy István hitelező 48 frt 65 kr. tökékövetelésének s járulékaiknak kielégítése végett elrendeltetvén, annak Buzafalva községében leendő foganatosítására határidőül 1876. évi december hó 6-ik napjának s esetleg 1877. évi január hó 6-ik napjának mindenkor d. e. 10 órája tűzetik ki. Az árverési feltételek következőleg állapítottak meg:

1-ször. Kikiáltási ár a fennebb kített becsár, melynek 10%-tőlja bánatpénz gyanánt lesz a bírósági kiküldött kezeihez az árverés megkezdése előtt leteendő.

2-ször. Vevő köteles a vételárát annak a leütés napjától számítandó 6% kamatával együtt három egyenlő részletben, és pedig az első részletet a leütés után azonnal, a 2-ik részletet a leütés utáni egy hó alatt, a 3-ik részletet 2 hó alatt ezen kir. törvényszék tkvi hatóságánál befizetni, a letett bánatpénz az utolsó részletbe számítottatván be.

3-ör. A vevő a vett javak tetteles birtokába s hasznáinak élvezésébe a leütéskor azonnal lép, a telekkönyvi tulajdonjog bekebelezése azonban csak az árverési feltételek teljesítése után fog megtörténni.

4-ör. A további feltételekre nézve a polg. tvk. rdt. 423., 437., 438., 441., 456., 458. és 459. §§-ainak intézkedései szolgálnak zsinórmértékül.

Együttal felhivatnak a Kassa város területén kívül lakó hitelezők, miszerint a kielégítési sorrend megállapításánál és a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltetésük végett Kassán lakó megbízottat rendeljenek, s annak nevét és lakását

az eladásig jelentsék be, ellenkező esetben Fülöp Károly ügyvéd által fognak képviseltetni.

Ugyiszintén felhivatnak mindazok, kik az árverés alá bocsátandó birtokra nézve tulajdoni, vagy más igényeket, avagy elsőbbségi jogokat érvényesíthetni vélnék, vagy e részbeni kereseteiket e hirdetménynek a hivatalos lapban lett harmadik közzététele napjától számítandó 15 nap alatt, habár külön értesítést nem vettek is, ezen kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságához nyújtsák be; különben azok a végrehajtás folyamát nem gátolván, egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Kir. tszék mint telekkvi hatóság Kassán, 1876. sept. 16. napján tartott üléséből.

Barkóczy M.,
kir. tszéki elnök.

Máriássy Árpád,
kir. tszéki jegyző.

7642. sz.

226 3—3

1876. tk.

Árverési hirdetmény.

A kassai kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint a kassai 319. és 329. sz. telekjegyzőkönyvben Bertsch Tivadar nevére jegyzett s összesen 9173 frtra 99 kr-ra becsült birtok és tartozékainak együttesen eszközöklendő bírói árverése a kassai takarékpénztár hitelező 1500 frt tökékövetelésének s jár. kielégítése végett elrendeltetvén, annak a kassai királyi telekkönyvi hivatalában leendő foganatosítására első határidőül f. 1876. évi december hó 2-ik napjának d. e. 10 órája, második határnapul pedig 1877. évi január hó 2-ik napjának szintén d. e. 10 órája tűzetik ki.

Az árverési feltételek következőleg állapítottak meg:

1-ör Kikiáltási árként a fennebb kített becsérték fog szolgálni, melynek 10%-tőlja bánatpénz gyanánt lesz a bírósági kiküldött kezeihez az árverés megkezdése előtt leteendő;

2-ör. A vevő köteles lesz a vételárát annak a leütéstől számítandó 6% kamatával együtt három egyenlő részletben, és pedig az első részletet a leütés utáni két hó a második részletet a leütés utáni 4 hó és a 3. részletet 6 hó alatt ezen kir. tszék telekkönyvi hatóságánál befizetni; a letett bánatpénz az utolsó részletbe számítottatván be.

3-ör. A vevő a vett javak tetteles birtokába s haszonvételének élvezésébe a leütés után azonnal lép, a telekkönyvi tulajdonjog bekebelezése azonban csak az árverési feltételek teljesítése után fog megtörténni.

4-ör. A további feltételekre nézve a polg. tk. rend. 423., 437., 438., 441., 456., 458. és 459. §§-ainak intézkedései szolgálnak zsinórmértékül. Együttal felhivatnak a Kassa város területén kívül lakó hitelezők, miszerint a kielégítési sorrend megállapításánál és a vételár felosztásánál leendő képviseltetésük végett

Kassán lakó megbízottat rendeljenek, s annak nevét és lakását annál bizonyosabban jelentsék be, minthogy különben a részükre ügygondnokul ezennel kinevezett Hamar Ferencz helybeli ügyvéd által fognak képviseltetni.

Ugyiszintén felhivatnak mindazok, kik az árverés alá bocsátandó birtokra nézve tulajdoni, vagy más igényeket, avagy elsőbbségi jogokat vélnék érvényesíthetni, miszerint igénykereseteiket jelen hirdetménynek a hivatalos lapban való utolsó megjelenésétől számítandó 15 nap alatt — habár külön értesítést nem vettek volna is, — ezen kir. törvényszék telekkönyvi hatóságához nyújtsák be, különben azok a végrehajtás folyamát nem gátolván, igénylők egyedül a vételár fölsőlegére fognak utasíttatni.

Kassán, kir. törvényszék mint tkvi hatóság 1876. évi szeptember hó 16-ik napján tartott üléséből.

Barkóczy M.,
kir. törvényszéki elnök.

Máriássy Árpád,
kir. tszéki jegyző.

283. sz. 876. végrh.

229 2—3

Árverési hirdetmény.

A tornai tkönyvi hatóság 1946. tkvi 876. szám alatti végzése folytán alólított által közhírré tétetik, miszerint kassai takarékpénztár részére Gálos András-és Zsuzsanna ellen a pusztaradványi 7. számú tkönyvben foglalt ingatlanok f. évi október 12. első árverési határnapon el nem adat hatván — második árverési határnapul f. évi november 16-ának d. e. 10. órája Pusztaradvány községében oly kijelentéssel tűzetik ki, hogy a nevezett ingatlanok ezen határnapon a becsáron 36265 frton alól is eladattni fognak.

Torna 1876. október 15-én.

Csiszár József,
bir. végrehajtó.

457. sz.

230 2—3

Árverési hirdetmény.

A kassai kir. tszék tkönyvi hatósága részéről közhírré tétetik miszerint a Kovácsvágási 230. sz. telekjegyzőkönyvben özv. Szabó szül. Göczi Julianna nevére jegyzett s összesen 1477 frtra becsült birtok bírói árverése a kassai takarékpénztár hitelező 193 frt tökékövetelésének s jár. kielégítése végett elrendeltetvén annak Kovácsvágás községe házában leendő foganatosítására második határnapul 1876. évi november hó 20. napjának d. e. 10 órája tűzetett ki, azon hozzáadással miszerint ezen árverésen a kérdéses birtok becsáron alul is a legtöbbet ígérőre leütendő lesz.

Az árverési feltételek alulírottal megtekinthetők.

Kelt Zsadányban, 1876. évi október 21-én.

Mosánszky József,
bir. végrehajtó.